

Kartanon

Vuosikertomus

2022–2023

koulu

Rehtorin **kevät**tervehdys!

Tämä lukuvuosi alkoi edellisten vuosien tapaan hygieniaohjeita kertaamalla. Koronavirus oli vielä elokuussa 2022 aktiivisessa keskustelussa, ja myös Järvenpäässä varauduttiin jälleen kerran poikkeusoloihin. Onneksi pandemian kokonaistilanne eteni pitkin kouluvuotta sellaiseksi, että meidän ei käsihygieniää lukuun ottamatta tarvinnut virusta huomioida koulun arjessa.

Venäjän helmikuussa aloittama hyökkäyssota toi vaikutuksensa meille Kartanoon, jossa aloitti nopealla aikataululla elokuussa viisi valmistavan opetuksen ryhmää. Olemme iloisia ja ylpeitä, että saamme olla yhteisömmme ukrainalaisille oppilaille edes jollain tasolla se pysyvä asia arjessa. Valmistavien luokien opettajat ja ohjaajat ovat osoittaneet valtavaa ammattitaitoa ja yhteisöllisyyttä työskennellessään oppilaidensa laadukkaan yhteisöön integroitumisen tukena.

Minulle rehtorina mennyt kouluvuosi on ikimuistoinen. Uutena rehtorina aloittaminen suuressa koulussa ei ole välttämättä mikään läpihuutojuttu. Olen ollut äimistynyt, millaisen ammattitaidon, ammatillisuuden ja yhteisöllisyyden olen kohdannut, kun olen aloittanut työni pienin askelin Kartanossa.

Olen saanut valtavasti tukea, kun koulun arkea muutti usean oleellisen henkilön vaihtuminen. Meillä ovat Kartanossa minun lisäksi aloittaneet uusi apulaisrehtori ja koulusihteeri.

Kartano ei ole Kartano ilman koulun oppilaita. Haluan toivottaa kaikille koulun oppilaille antoisaa ja elämyksellistä kesälomaa! Syksyllä näemme taas ja olemme entistä tutumpia toisillemme! Yhdeksäsluokkalaisille haluan toivottaa onnea polullanne kohti haaveitanne ja toiveitanne. Perusopetus on teidän osaltanne ohi, ja edessänne on nyt teitä muokkaavat ja kasvattavat uudet seikkailut ja elämänpolut. Toivon teille kaikille onnea ja menestystä, älkääkään koskaan luovuttako innostusta niihin asioihin, joita rakastatte!

Kiitokset teille kotiväelle yhteistyöstä ja aktiivisesta vuorovaikutuksesta koulun suhteen. Kodin ja koulun yhteistyön merkitys on aivan ensisijaista, kun yhdessä luomme onnistuneen opinpolun lapselle! Kiitos myös koulun vanhempiyhdistykselle ja muille koulun yhteistyötahoille!

E erityisen kiitoksen haluan sanoa koulun henkilökunnalle: Te olette onnistuneet luomaan tälle rehtorille mahdollisuuden loistaa, tukea, auttaa, kehittää ja turvallisesti epäonnistua, kun olen kokeillut siipiäni uutena rehtorina. Teidän valtava ammattitaitonne on avain Kartanon koulun menestykseen vastaisuudessa. Olen ylpeä, että saan olla Kartanon rehtori teidän kanssanne!

Aurinkoisia kesäpäiviä toivottaen,

Petteri Roiha

Kartanon koulun rehtori

Tervetuloa **Kartanoon**, rehtorit!

Uusi Rehtorimme

Petteri Roiha

Kuinka pitkiä työpäiväsi ovat?

Minun pitää tehdä töitä viikossa 36 tuntia ja 25 minuuttia. Pisin päivä on ollut klo 7.30–19.00, ja lyhyimpänä päivänä olen tullut töihin noin yhdeksän aikaan ja päässyt lähtemään klo 13.30.

Mikä oli haaveammattisi lapsena?

Varhaisin minkä muistan, oli lentäjä. Joskus haaveilin työpaikasta auto-muotoilijana.

Mikä on raskainta työssäsi?

Raskainta on, kun näkee, että oppilailla on huolia ja murheita ja se vaikuttaa heidän mielialaansa.

Mikä on parasta työssäsi?

Parasta on päästä työskentelemään ison koulun oppilasmäärän kanssa ja päästä tapaamaan oppilaita. Parasta on myös kollegat ja hyvä ilmapiiri.

Mitä työsi sisältää?

Työni sisältää koulun talouden seuranta, kiinteistöistä huolehtimista ja sen valvomista, että koulu on tarpeeksi hyvässä kunnossa. Minulle kuuluu yhteistyö opettajien, oppilashuollon ja sihteerien kanssa. Päävastuussa olen oppilaiden kohtaamisesta.

Miten vietät vapaa-aikasi?

Minulla on 5-vuotias labradorinnoutaja, jonka kanssa tulee ulkoiltua paljon. Piirrän paljon autoja. Talvilomalla laskettelin ja näin kavereita ja perhettä.

Mikä oli lempiaineesi koulussa lapsena?

Lempiaineeni oli kuvataide ja myöhemminä vuosina historia.

Miksi valitsit juuri Kartanon koulun?

Kun minä hain tänne töihin, minut vakuutti se, kuinka hyvin koulu on hoidettu. Täällä on ammattitaitoinen henkilökunta ja tänne on mukava tulla.

Apulaisrehtorimme Hanna Eronen

Kuinka pitkiä työpäiväsi ovat?

Minun työpäiväni kestävät noin kahdeksan tuntia.

Mikä oli haaveammattisi lapsena?

Jo kolmannelta luokalta haaveammattini on ollut opettaja.

Mikä on raskainta työssäsi?

Joskus on paljon töitä ja on vaikea saada aika riittämään kaikkeen, mitä pitää tehdä.

Mikä on parasta työssäsi?

Parasta työssäni ovat oppilaat, työkaverit ja työpäivien monipuolisuus. Myös työn vaihtelu on merkittävää.

Mitä työsi sisältää?

Olen opettajien apuna ja tukena, jotta opettajilla on hyvä tehdä omaa työtänsä. Lukujärjestysten tekeminen on yksi tärkeä osa työtäni. Olen myös joskus oppilaiden ja heidän vanhempiansa kanssa tekemisissä. Sijaisten hankkiminen on myös osa työtäni.

Miten vietät vapaa-aikasi?

Harrastan kuntoliikuntaa eli käyn salilla ja kävelyillä. Musiikkiakin olen harrastanut soittamalla pianoa ja laulamalla, mutta se on vähän jäänyt, koska työmatkani on pitempi.

Mikä oli lempiaineesi koulussa lapsena?

Pienenä tykkäsin musiikista.

Miksi valitsit juuri Kartanon koulun?

Kartanolla oli kiinnostava ja houkutteleva työilmoitus. Minulla oli myös ollut mielessä vaihtaa maisemaa ja löytää uusia haasteita.

Teksti ja kuvat: Viola Hovi, Nella Hyttinen ja Elena Holopainen

Kartanon uudet superstarat!

Haastattelimme Kartanon koulun uusia opettajia, sillä onhan tärkeää tietää, ketkä meitä opettavat.

Simo Ervasti

1. Kuka olet?

Olen Simo Ervasti, 62 vuotta.

Olen aika vanha, ja se tuntuu välillä kehossa. Henkisesti olen ikuinen lapsi. Luulen, että ihmiset oudoksuvat, eli ehkä en ole normaali. Voin olla myös pidäkkeetön. Kaiken kaikkiaan olen kuitenkin iloinen ja tyytyväinen kohtalooni.

2. Mistä olet itsessäsi ylpeä?

Ihan kaikista mokaamisistani. Olen kohdannut ne ja ottanut niistä opikseni.

3. Kerro itsestäsi jokin fakta, jota kaikki eivät tiedä.

Soitan aamuisin kornettia, jotta saan keuhkoihini voimaa.

4. Mitä olet oppinut oppilailta?

Joskus olen kohdannut itseäni älykkäämpiä oppilaita.

5. Mikä on mieleenpainuvuin muisto tältä lukukaudelta?

Viimeinen näytös sai minut pillittämään. Huima! :)

7. Mikä motivoi sinua opettamaan nuoria?

On haastavaa keksiä apuja hätiin ja ongelmiin – olla sellainen tosielämän MacGyver.

8. Jos saisit muuttaa tai lisätä lain, niin mitä muuttaisit, tai lisäisit?

Be a Human.

Anita Silenius

1. Kuka olet?

Moi! Nimeni on Anita Silenius ja olen Kartanon koulussa sivutoimisena historian ja yhteiskuntaopin tuntiopettajana. Perheeseeni kuuluu kaksi lasta, joista toinen asuu jo opiskelupaikkakunnallaan ja toinenkin on 16-vuotias. Lisäksi minulla on miesystävä, joka asuu Saksassa.

2. Mistä olet itsessäsi ylpeä?

Periksiantamattomuudestani, periaatteellisuudestani, kekseliäisyydestäni ja eteläpohjalaisista juuristani.

3. Mitä olet oppinut oppilailta?

Rentoutta. Olen myös oppinut arvostamaan nuoria enemmän. Monet nuoret ovat oikeasti todella fiksuja.

4. Mitä haluaisit muuttaa itsessäsi?

Haluaisin oppia vielä paremmin hallitsemaan tunteitani.

5. Mikä motivoi sinua opettamaan nuoria?

Kun saan jonkun innostumaan asiasta, niin se on tosi palkitsevaa! Lisäksi minua motivoi halu saada ihmiset ymmärtämään, ettei historian virheitä kannata toistaa.

6. Jos saisit muuttaa tai lisätä lain, niin mitä muuttaisit, tai lisäisit?

Tällä hetkellä poistaisin perintöveron ja pienentäisin metsäverotusta. Lisäksi koventaisin rikoksista saatuja rangaistuksia.

7. Mikä on paras elämänviisautesi?

Aina kannattaa yrittää, ilman yrittämistä ei saa mitään. Ihminen on oman onnensa seppä. Melkein kaikkea kannattaa kokeilla, sillä elämä on elämistä varten.

Peter Osipow

1. Kuka olet?

Olen Pete Osipow, erityisluokanopettaja. Olen toiminut erityisluokanopettajana lähes 30 vuotta. Ikää minulla on 56 vuotta. Olen asunut lähes koko elämäni Järvenpäässä, muutin tänne seitsemän kuukauden ikäisenä. Mielestäni Järvenpää on kaikkine pikku puutteineenkin lähes täydellinen kotikaupunki.

2. Mistä olet itsessäsi ylpeä?

No lapsistani tietenkin. Minulla on kolme hienoa jo aikuista lasta.

Yksi poika ja kaksi tyttöä.

3. Kerro joku fakta sinusta, jota kaikki eivät tiedä.

Kävin yläkouluni täällä Kartanossa, ja sain päättötodistuksen vuonna 1982.

4. Mitä olet oppinut oppilailta?

En ole varsinaisesti oppinut sitä oppilailta, mutta oppilaiden ansiosta: KÄRSIVÄLLISYYTTÄ.

5. Mikä on mieleenpainuvuin muisto tältä lukukaudelta?

Se on varmasti vielä tulossa kevään riennoissa...

6. Mikä motivoi sinua opettamaan nuoria?

Perinteinen vastaus tähän olisi kesäkuu ja heinäkuu, mutta onhan tämä upea ammatti. Jokainen päivä on omanlaisensa.

7. Jos saisit muuttaa tai lisätä lain, niin mitä muuttaisit, tai lisäisit?

Luulenpa että minun lakini koskisi ns. älypuhelimia...

8. Mikä on paras elämänviisautesi?

Älä koskaan luovuta!

Venla Ylikopsa

1. Kuka olet?

Olen Venla Ylikopsa, ja aloitin nykyisten 9.-luokkalaisten laaja-alaisena erityisopettajana helmikuun alussa. Harrastuksiini kuuluu jääkiekko. (Olen aloittanut pelaamisen vasta aikuisena, eli olen ihan huono. Lätkä on sikakivaa - ja sehän on harrastuksessa tärkeintä.) Kannustan Tapparaa (vaikka en ole Tampereelta kotoisin) ja fanitan Harry Potteria (olisin Rohkelikko-tuvassa, ja unelmaduunini olisi opettaa Tylypahkassa).

2. Mistä olet itsessäsi ylpeä?

Olen ylpeä siitä, että olen kasvanut ihan kunnolliseksi aikuiseksi ja elän tavallisen tylsän onnellista elämää perheeni kanssa. Jos minulle yläkouluikäisenä olisi joku kertonut, missä olen kahdenkymmenen vuoden päästä, en

olisi ikinä uskonut.

3. Mitä olet oppinut oppilailta?

Olen oppinut, että aikaiset kouluamat ovat ihan myrkyä teineille. Oppilaat ovat opettaneet minut uudella tavalla ymmärtämään, millaisia paineita yläkouluikäiselle tuottaa huoli koulumenestyksestä sekä jatko-opintomahdollisuuksista.

4. Mikä on mieleenpainuvuin muisto tältä lukukaudelta?

Olen ollut Kartanossa töissä vasta reilun kuukauden, joten ehkä mieleenpainuvuin muisto olisi ensimmäiseltä työviikoltani, kun ensimmäistä kertaa kävelin mukaan yläkouluarkeen. Ihmisten paljous pääaulassa sekä kovat äänet olivat hyvä herättely siihen, mihin olin lupautunut. Tämä oli siis hyvä asia, koska juuri tänne halusinkin!

5. Mitä haluaisit muuttaa itsessäsi?

Haluaisin joskus olla vähän hidastempoisempi ja maltillisempi. Minun on toisinaan vaikea sietää keskeneräisyyttä, lisämalti voisi olla jees.

6. Mikä motivoi sinua opettamaan nuoria?

Nuoret ovat aitoja eli eivät teeskentele. Toivon, että voisin olla opettajana sellainen tsemppaava aikuinen, jonka jokainen yläkoululainen tarvitsee ja jollaista itse olisin yläkouluikäisenä kaivannut. Minua motivoi myös se, että oikeasti uskon ja tiedän voivani auttaa monia.

7. Mikä on paras elämänviisautesi?

Tämä ei kyllä ole omani, mutta tykkään: "Don't let the muggles get you down". Siinä kiteytyy hyvin se, että jokaisella on kausia elämässä, jolloin kaikki tuntuu olevan harmaata ja ihan hanurista. Silloin pitää muistaa vaalia asioita, jotka tuovat itselle iloa ja auttavat jaksamaan yli harmaiden aikojen.

Teksti ja kuvat: Luka Anttila ja Joonatan Suopellonmäki

Eka kouluvuosi!

Seuraavassa ekaluokkalaisten kommentteja ensimmäisestä kouluvuodesta:

Mitä muistikuvia sinulla on ensimmäisestä koulupäivästä?

Kun koulu alkoi, niin jännitti, koska koulu ei ollut tuttu. Mietitytti, meneekö kaikki hyvin, ja kaverit olivat uusia.

Koulun alku oli myös iloista ja hauskaa, ja oli mukava saada uusia kavereita.

Mitkä kouluaineet ovat olleet suosikkeja?

Parhaita oppiaineita lasten mielestä on ollut mm. liikunta, koska siellä on kaikkia pelejä ja leikkejä.

Myös matematiikka on kivaa, kun siinä on paljon tehtävää ja viivoit-timen käyttöä on ollut kiva opetella!

Ympäristöoppi on mielenkiintoista, ja suomen kieltä on ollut kiva lukea ja kirjoittaa.

Käsitöissä on kivaa, kun voi itse valmistaa leluja.

Mikä on ollut hauskaa, kivaa tai muuten paras muisto ykkösluokasta?

Välkät ja kavereiden kanssa leikkiminen on ollut kivaa.

On ollut kivaa lukea ja kirjoittaa.

Joulujuhla oli kiva, ja oli kivaa, kun saatiin esiintyä! Myös se oli hauskaa, kun luokassa oli pikkujoulut.

Uimakoulussa oli hauskaa, kun sai uida ja sukeltaa.

Palkkiotunti oli paras, koska sai syödä karkkia ja katsoa ohjelmaa.

Teksti ja kuva: Reetta-opettaja

Kartonkikilpailu!

Kolmasluokkalaiset osallistuivat elokuussa 2022 alkaneeseen kartonkikilpailuun.

Tarkoituksena kilpailussa oli opettaa ja tehdä kierrätykseen liittyviä tehtäviä. Osioita on kolme, ja niistä kaksi voitti Kartanon koulun 3B.

Meillä oli koko projektin ajan yhteinen me-henki, ja nautittiin tekemisestä.

Jokainen oppi projektin aikana erilaisia asioita kierrättämisestä ja siitä, että kun jotain tehdään, niin se tehdään huolella. Nämä kolmasluokkalaisten kuvittamat mehutetrat voit bongata kesän aikana kauppoista!

Teksti ja kuva: 3b:n luokanopettaja Satu Liimatainen

Vuosi valmistavassa

Oppilaiden ajatuksia vuodesta valmistavassa luokassa:

Oli kivaa, kun menimme uimahalliin ja kävimme eläintarhassa.

Se oli kivaa, kun kävimme retkellä Paavonpolulla ja paistettiin makkaraa!

Oli kivaa käydä trampoliinipuistossa. No backpack -day oli hauska, ja liikuntapäivä.

Puistoissa ja metsässä on ollut kivaa. Teatteriesitys ja elokuvan katsominen oli mieluista.

Suomalaisessa koulussa on ollut ihan kiva olla. On kivaa, kun luokassa kaikki toimii yhdessä ja on ystäviä. Leipominen on ollut kivaa.

Matikka, musiikki, kotitalous, käsityö, kemia, elokuvakurssi, liikunta ja kuvaamataito on kivoja oppiaineita.

Meidän pikkujoulut oli tosi kivat.

Parhaita ruokia koulussa on perunamuussi ja makkara, nugetit, kalakeitto, tonnikalapasta, joulupuuro ja puuro ja hampurilaiset. Muuten suomalainen ruoka on vähän outoa.

Olen tykännyt meidän luokan maskottipehmoista Lassi Laiskiaisesta ja Kissa Kisusta!

Suomen kielen oppiminen on tosi vaikeaa, ja integrointiin ei ole aina ollut kiva mennä.

Myös virkkaaminen on hankalaa. Välillä koulunkäynti väsyttää.

Opet kommentoivat kulunutta vuotta:

Vuoteen on mahtunut monenlaista tapahtumaa ja retkeä.

Ehkä mieleenpainuvimmin muisto oli meidän aivan ihanat pikkujoulut, joissa tutustuttiin suomalaiseen jouluun leipoen torttuja ja pipareita, tekemällä joulukortteja Siskojen ja Simojen Joulupostia ikäihmiselle -kampanjaan.

Tehtiin myös itse tonttulakit ja tehtiin joulukoristeita sekä koristeltiin niillä kuusi.

Lapset saivat myös pienet lahjat.

Tuli tosi hyvä mieli, kun tämän tapahtuman järjestämiseen osallistui niin moni järvenpääläinen yritys ja järjestö.

Oli myös upeata viedä oppilaiden tekemät lamput kirjaston viereiseen puistoon valotapahtuman ajaksi!

Teksti ja kuvat: Mira Leinonen

Vapautta ja vastuuta **yläkoulussa!**

Seitsemännen luokan alku oli jännittävää monelle yläkoulun aloittavalle oppilaalle. Yläkoulun aloittaminen oli monelle suuri muutos elämään, koska yläkoulussa oleminen tuo lisää vastuuta. Uusien kavereiden saaminen ja luokan sekä opettajien vaihtuminen jännittivät myös monia. Kysyimme kahdelta seitsemännen luokan aloittaneelta

oppilaalta heidän mielipiteitään yläkoulun alusta.

Miltä teistä tuntui tulla yläkouluun?

Meitä jännitti erittäin paljon tämä elämänmuutos. Uskoimme saavamme uusia kavereita ja olimme oikeassa.

Mitkä ovat mielestänne suurimmat erot ala- ja yläkoulussa?

Täällä yläkoulussa voi käyttää puhelinta välituntisin ja kengät pidetään koko ajan jalassa. Alakoulumme oli kengätön koulu emmekä pitäneet siitä, koska talvella kengistä tuli lunta sisälle, ja kun lumi sulii sisällä, lattiat olivat märkiä ja sukat kastuivat. Täällä yläkoulussa kaikki tunnit ovat eri luokissa. Alakoulussa kaikki tunnit olivat samassa luokassa. Yläkoulumme on myös paljon isompi kuin alakoulumme.

Pidättekö enemmän ala- vai yläkoulusta? Miksi?

Pidämme enemmän yläkoulusta, koska täällä on enemmän välitunteja ja vapautta tehdä asioita.

Onko opiskelu yläkoulussa ollut vaikeaa? Miksi?

Opiskelu on ollut vaikeaa, koska yläkoulussa pitää ottaa enemmän vastuuta omasta opiskelustaan ja kokeet ovat vaikeampia kuin alakoulussa.

Mitä mieltä olette uusista opettajista?

Suurin osa uusista opettajistamme on kivoja, mutta jotkut heistä ovat hieman tiukkoja.

Seitsemännen luokan oppilaat toivovat luokkaansa parempaa yhteishenkeä, mutta muuten he ovat pitäneet yläkoulun alkamisesta. 7. luokka on tuntunut mukavalta, vaikka koulutöitä ja vastuuta onkin tullut lisää.

Teksti: Riina Puustinen,

Selina Salminen ja Tuike Hyttinen

"Meistä tulikin lääkäreitä..."

Kysyimme Kartanon koulun yläkoululaisilta heidän unelma-ammattejaan. Vuonna 2023 Kartanon koulussa halutaan päästä ammattiurheilijaksi. Eri-tyisesti jalkapallo ja jääkiekko ovat suosittuja. Saimme yhteensä 223 vastausta, joita tuli tasaisesti jokaiselta luokka-asteelta. Kyselyyn vastanneista 61 prosentilla oli unelma-ammatti. Loput 39 prosenttia eivät vielä tieneet, mikä voisi olla tulevaisuuden toivetyö.

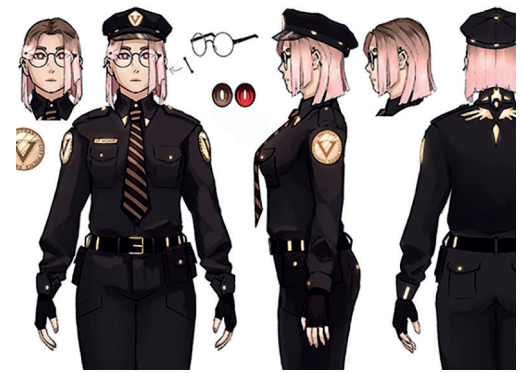
Kymmenen suosituinta unelma-ammattia Kartanossa ovat:

- Jalkapalloilija
- Jääkiekkoilija
- Lääkäri
- Miljonääri (tai työ, josta saa paljon rahaa)
- Yrittäjä
- Poliisi
- Kokki
- Media-alan työ (esimerkiksi pelisuunnittelija)
- Lentäjä
- Laulaja tai muusikko

Unelma-ammateista suosituin oli siis koulussamme ammattiurheilu. Vastaajista peräti 21 haluaa jääkiekkoilijaksi tai jalkapalloilijaksi. Myös e-urheilu kiinnostaa. Lääkäriksi, kirurgiksi tai eläinlääkäriksi halusi vastaajista yhteensä noin 10 prosenttia. Seuraavaksi eniten kiinnostivat urat, joista saa paljon rahaa. Miljonääriksi tulemisesta haaveili 11 vastaajaa.

Yrittäjyydessä kartanolaisia kiinnostivat vapaus ja mahdollisuus tehdä jotain muuta kuin työpäivää yhdeksästä viiteen. Poliisin, lentäjän ja kokin ammattien kannatus oli aika lailla tasoissa. Muutamat haaveilivat oman ravintolan tai kahvilan perustamisesta. Erilaiset media-alan tehtävät kiinnostivat laajasti, sillä osa koululaisista tähtää tubettajaksi, striimaajak- si tai pelisuunnittelijaksi. Laulajia, muusikoita ja muita taiteilijoita, kuten näyttelijöitä, tanssijoita, tatuujia, elokuvaohjaajia, kirjailijoita ja kuvataiteilijoita, on joukossamme myös.

Täpärästi kymmenen suosituimman ammatin ulkopuolelle jäivät asianajaja, lentoemäntä, terapeutti, opettaja ja valmentaja, jotka kaikki saivat kuitenkin useita ääniä. Ihmisten auttaminen ja valmentaminen siis kiinnostavat. Autoala moninaisine ammatteineen tuntuu myös kiinnostavan kartanolaisia. Meillä opiskelee tulevaisuuden automekaanikkoja sekä ralli- ja rekkakuskeja.

Enemmistö kartanolaisista unelmoi ammatista, jossa saa työskennellä yhdessä muiden kanssa. Kuva: Ravenhartex

Vaikka selvät ammattisuosikit erottuvat, on vastauksissa myös paljon hajontaa. Moni ammatti tulee mainituksi vain kerran tai kaksi. Sisustussuunnittelu ja arkkitehtuuri saivat kumpikin kaksi mainintaa, samoin kättilön ja baarimikon ammatit. Tulevaisuuden kampaajia, kosmetologeja ja kynsiteknikkoja opiskelee Kartanossa myös. Yksittäisiä mainintoja saivat esimerkiksi seuraavat ammatit: arkeologi, insinööri, presidentti, malli ja kiinteistönvälittäjä.

Yli 50 prosenttia vastanneista kertoo rahan olevan suurin syy unelma-ammattin valintaan. Toiseksi suurin motivaattori on intohimo tiettyä alaa kohtaan. Lisäksi työn merkittävyys tulevaisuuden kannalta on tärkeä tekijä ammatinvalinnassa. 65 prosenttia vastaajista työskentelisi mieluiten muiden kanssa, kun 35 prosenttia haluaisi tehdä töitä yksin.

Eriyisesti unelma-ammattilta toivotaan uusien tietojen ja taitojen oppimista. Ammatin halutaan myös tuovan kuuluisuutta sekä mahdollisuuksia edetä uralla. Vastaajista jopa 41 prosenttia kertoi unelma-ammattin pysyneen samana aina.

On kiinnostavaa ja innostavaa tietää, että unelmia on ja niiden eteen tehdään koko ajan Kartanossa töitä. Moni kartanolainen haki helmi-maaliskuussa kesätöitä ja niin koulun kuin kaupunginkin tarjoamia työhakemuspajoja hyödynnettiin hakemusten laatimisessa ahkerasti. Kesätyön saaminen on monelle unelmien täyttymys, josta on hyvä jatkaa kohti aikuisuuden toivetoita.

Kysely: Alina Turtiainen, Pinja Käpylä ja Erin Kuivalainen

Teksti: Alina Turtiainen, Pinja Käpylä, Erin Kuivalainen ja Eeva Kallio

Tukea ja turvaa kouluvalmentajilta

Koulussamme aloitti viime vuonna ensimmäistä kertaa kukaan kouluvalmentaja. Tänä vuonna heitä on koulussamme jo kaksi. Mietityttääkö sinuakin, mitä kouluvalmentajan työkuvaan kuuluu? Nyt se selviää.

Terhi Pirhonen

Kuka olet?

Olen Terhi Pirhonen.

Miten olet viihtynyt

Kartanon koulussa?

Olen viihtynyt hyvin. Nyt

olen ollut täällä reilun

viikon ja pikku hiljaa

opettajat ja muu

henkilökunta tulevat tutuiksi.

Mitä kouluvalmentajan työhön kuuluu?

Minun työhöni kuuluu tukea valmistavien luokkien oppilaita sekä myös alakoulun oppilaita. Työtä tehdään yksittäisten oppilaiden tai luokkien kanssa. Yritän tukea oppilaiden hyvinvointia, suomalaisiin nuoriin tutustumista sekä kouluun sitoutumista. Lisäksi voin auttaa vapaa-ajalla esimerkiksi lähtemällä tutustumaan eri harrastuksiin tai palveluihin, jotta kynnys mennä paikan päälle madaltuu.

Millaisissa tilanteissa kouluvalmentajaa voi tai kannattaa lähestyä?

Kouluvalmentajan juttusille kannattaa tulla, jos on huolia koulussa – esimerkiksi jos on yksinäinen, kouluun on vaikea tulla tai jos ei tiedä, mistä voisi löytää harrastuksen. Aina voi tulla juttelemaan.

Mistä pidät eniten työssäsi?

Siitä, että saa olla lasten ja nuorten kanssa, saa auttaa ja olla kuunteleva aikuinen.

Elisa Vilhunen

Kuka olet?

Olen Elisa, viime syksynä Kartanossa aloittanut kouluvalmentaja.

Miten olet viihtynyt

Kartanon koulussa?

Tosi hyvin! On ollut

ilo tutustua

henkilökuntaan sekä

oppilaisiin. Täällä

koulussa on positiivinen

ilmapiiri ja hyvä energia.

Mitä kouluvalmentajan

työhön kuuluu?

Kouluvalmentaja

työskentelee niin yksittäisten oppilaiden, ryhmien kuin koko kouluyhteisönkin hyvinvoinnin parissa. Yksittäisten oppilaiden kanssa työskentely voi olla esimerkiksi keskustelua mieltä painavista asioista, tukea koulu-

töihin tai tsemppaamista koulussa käymiseen. Ryhmien kanssa saatan

työskennellä puolestaan esimerkiksi kuraattorin kanssa yhdessä ryhmäytämisen tai konfliktien parissa. Koko kouluyhteisöön kohdistuvaa

työtä on taas esimerkiksi välituntitoimintojen ja erilaisten tapahtumien

organisointi.

organisointi.

organisointi.

Millaisissa tilanteissa kouluvalmentajaa voi tai kannattaa lähestyä?

Minua voi lähestyä hyvin matalalla kynnyksellä missä tahansa mieltä

painavissa tai koulunkäyntiä hankaloittavissa asioissa. Tärkeintä on ottaa

yhteyttä johonkin koulun aikuiseen eikä jäädä yksin. Kouluvalmentajan

yhteydenoton jälkeen voidaan pohtia yhdessä seuraavia askelmerkkejä.

Miten kouluvalmentajaa on helpointa lähestyä?

Usein yhteydenotot tulevat puhelimitse joko soittamalla, tekstiviestillä tai

Whatsappilla. Myös Snapchat on hyvä ja matalan kynnyksen vaihtoehto

lähestyä. Toki Wilma-viestilläkin minut tavoittaa! Aina voi myös tulla

koputtelemaan ovelle ja käymään.

Teksti ja kuvat: Ada Laitinen ja Netta Ristimäki

Meidän mahtava Miskamme!

Meidän koulussamme on jo muutamana vuonna ollut resurssiopettajana Miska Hämäläinen. Päätimme kysyä häneltä muutaman kiperän kysymyksen.

1. Kuka olet ja mitä teet työksesi?

Olen 24-vuotias Miska Hämäläinen Järvenpäästä. Työskentelen resurssiopettajana nyt kolmatta lukuvuotta Kartanon koulussa.

2. Mikä sai sinut aloittamaan työn resurssiopettajana?

Intin jälkeen alkuvuodesta 2020 tein sijaisuuksia Kartanossa ja minua pyydettiin koulunkäynninohjaajan sijaiseksi loppukevääksi. Syksyllä hakuun tuli resurssiopettajan paikka. Siitä lähtien olen Kartanossa opettanut.

3. Mitä teet vapaa-ajallasi?

Suurin osa vapaa-ajastani menee jäähallilla valmentaan KTJ Haukat U16 -joukkuetta. Viikossa valmentamiseen kuluu aikaa pelireissuista riippuen 20–30 tuntia. Tähän sisältyy mm. suunnittelua, videoiden tekemistä, treenit ja pelit. Moni on varmasti huomannut vaatetuksestani, että olen kova Arsenal-fani. Toivon suuresti, että voitamme tällä kaudella Valioliigan. Lupasin ennen kautta, että kävelen Järvenpäästä kaverini mökille Sysmään, jos Arsenal sijoittuu top 4:n ulkopuolelle. Jos aikaa jää, urheilen tai pelaan pleikkaria.

4. Mikä on sinun lempielokuvasi?

Nykyään katson enemmän sarjoja kuin elokuvia. Lapsuuden ehdoton ykkönen oli Autot-elokuva.

5. Miten koulu sujui sinulta?

Peruskoulussa sain kiitettäviä arvosanoja vain tekemällä läksyt ja kuuntelemalla tunnilla enkä joutunut kovinkaan paljoa panostamaan kouluun. Lukiossa sama ei enää riittänyt, ja lukiossa keskiarvoni oli noin arvosanan 7 luokkaa.

6. Missä näet itsesi 10 vuoden päästä?

Paha kysymys. Unelmanani on työskennellä jääkiekon parissa kokopäiväisesti.

7. Mikä oli unelma-ammattisi lapsena?

Rallikuski-lentäjä-jääkiekkoammattilainen.

8. Minkä yhden neuvon antaisit kaikille Kartanon koulun oppilaille?

Muistakaa hymyillä. Oma positiivisuus tuo positiivisuutta ympärillesi.

Teksti: Niko Velo, Simo Nykänen ja Luca Lagerblad

Kuva: Miska Hämäläinen

Teemaviikko **innosti** osallistumaan

Oppilaskunta oli valmistellut ystävänpäivän ympärille teemaviikon, jonka arkipäivät täyttivät mitä mielikuvituksellisimmista teemapäivistä. Teemapäiviin sai osallistua, jos halusi, mutta mitään pakkoa ei ollut. Viikko huipentui liikuntapäivään ja talvilomille lähtöön.

Maanantai

Maanantaina vietettiin pyjamapäivää, jolloin tarkoituksena oli tulla pyjama päällä kouluun. Osallistujia oli paljon. Suurin osa heistä tuli pyjamahousuissa, mutta muitakin asuja näkyi: esimerkiksi Spiderman- ja Stitch-puvut. Pehmolelut olivat myös mukana.

Tiistai

Tiistaina oli ystävänpäivän kunniaksi liikennevalopäivä. Päivän ideana oli, että oppilaat ja opettajat pukeutuisivat oman seurustelustatuksensa mukaan. Liikennevalopäivä on ollut ennenkin oppilaiden suosiossa ja niin oli tälläkin kertaa. Myös osa opettajista osallistui liikennevalopäivään laittamalla päälleen punaista.

Keskiviikko

Keskiviikkona oli "No backpack day" eli tarkoituksena oli, että oppilaat toisivat kouluun repun tilalle jonkin muun esineen. Näimme muun muassa matkalaukun, nukenrattaat ja ämpäreitä. Osallistuminen ei ollut niin runsasta kuin aikaisempina päivinä, mutta osallistujia näkyi silti.

Torstai

Torstaina oli "Twinday" eli tarkoituksena oli pukeutua kavereiden kanssa samantyyliisiin asuihin. Asut olivat täysin samanlaisia tai samantapaisia. Opettajat olivat sopineet laittavansa raitaa päälle. Aika moni oppilaista osallistui, mutta juuri kukaan ei kuitenkaan lähtenyt arkittylin ulkopuolelle. Olisiko tässä idea ensi vuodelle?

Perjantai

Perjantaina oli tarkoituksena pukeutua oman harrastuksensa mukaan. Osallistumista ei juurikaan näkynyt, koska samalle päivälle osui liikuntapäivä. Eikö idea innostanut oppilaita osallistumaan, vai oliko liikuntapäivä huono ajankohta?

Teksti: Venny Pöyhtäri, Minna Kujanpää ja Pinja Härkönen

Kuvat: Eeva Kallio

Ystävänäpäivän runoja

7.-luokkalaiset runoilivat ystävänäpäivän kunniaksi rakkaudesta.

Rakkaushaiku

Sä olet rakas
silmät kuin suklaanapit
sydämen avain.

Kaukana susta

Liian kaukana oon susta
sydämeni on musta.
Olet mun rakkaus
kaikista ihanin pakkaus.

Aurinko paistaa

Aurinko paistaa,
kun kanssas vietän aikaa.
Makea kuin hunaja
tuoksut kuin vastapesty lakana.

Rakastan sinua

Olet siistein tyyppi, jonka tiedän.
Kaunein olento päällä maan.

Rohkea kuin sotilas.

Lämmin kuin pehmeä viltti.

Rakastan sinua

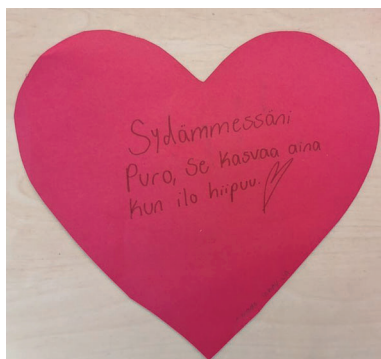
ja tiedän että sinäkin minua!

Rakastan sinua eniten

eikä se muutu ikinä.

Pysythän aina kanssani,

niin onneni on loputon.

Lintu

Pikkulintu taivaalla lentää niin vapaa,
niin kaunis. Ei huolen häivää.
Lintu lentää poikki taivaan, ilma kiittää
halki siipien. Mitä muuta lintu kaipaa?

Mi amor

Mi amor
mitä olisinkaan ilman sinua?

Olet minun kuu ja aurinko
minun koko elämäni.

Olet kaunis ruusu,

muiden varjossa olet.

Kuu

Missä vain olen

siellä näen sinut.

Sinua rakastan aina,

sinä valaiset öisen taivaan.

Sinut muistan aina,

olet minun kuu.

Syvämpää kuin pohjaton mereni

Olen meri.

Olen pimeä ja synkkä pohjaton meri.

Meressä ei ole mitään

siellä on vain pimeyttä.

Olet aurinko.

Olet kuin auringonnousu,

tuot valoa pimeään

ja synkkään mereeni.

Kun näen sinut aamulla,

päiväni paranee.

Hän on kuin kuu.

Kuu, joka ei näy ilman aurinkoa.

Olet hänen aurinkonsa.

Teidän välillänne on jotain syvää.

Syvämpää kuin pohjaton mereni.

Loputon onni

Olet kaunein ihminen, jonka olen nähnyt.

Kosketukseksi on lämpimin,

silmäsi pyöreimmät

ja luonteesi hienoin.

Voisin olla kanssasi aina

enkä ikinä kyllästyisi.

Aina, kun näen viestisi,

sydämeni kiihtyy

ja kun puhun sinulle,

punastun.

Lumoava meri

Rakkaus on kuin lumoava meri,

se on syvä ja kaunis.

Se kutsuu meitä ja antaa voimaa,

kun se saa olla lähellä.

Tärkein

Olet minun tärkein ihminen,

rakkauteni sinua kohtaan on kuvai-

lematon.

En edes ymmärrä,

miten yhden ihmisen sisälle voi

mahtua niin paljon rakkautta

jotain kohtaan.

Rakas

Silmiesi väri on kuin puunlehdet,

sydämesi on kuin puhdasta kultaa.

Läsnäolosi tuo lämpöä ja turvaa.

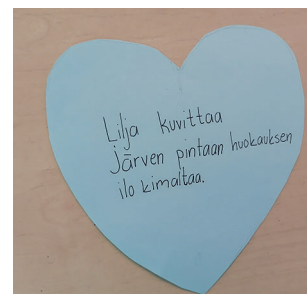
Olet kuin aurinko,

tuot hymyä suille

ja lämpöä tarvitseville.

Olet aurinko,

jota kaikki tarvitsevat elämäänsä.

Sporttia aulassa!

Kartanon yläkoulun aula sijaitsee pääovien edessä koulun päärakennuksen ensimmäisessä kerroksessa. Aula on kovassa käytössä välitunneilla, mutta oppituntien aikana siellä on rauhallista. Välituntien aikana voi pelata pingistä, pöytäfutista, biljardia ja minijalkapalloa. Aulassa on myös sohvia, tuoleja ja pöytiä, joissa voi istua tai makoilla. Aulan kirjastossa voi lukea kirjoja, pelata biljardia ja katsoa kännykkää. Aulassa vietetään enimmäkseen aikaa pelejä pelaten. ”Aulassa on hauskaa ja kivaa. Vietän aikaa aulassa pöytäfutista ja pingistä pelaten”, vastasi eräs seiskaluokkalainen, kun kysyimme, mitä mieltä hän on aulasta ja siellä olevista ajanviettomahdollisuuksista.

Aulassa tapahtuu – tervetuloa kisaamaan!

Aulassa järjestetään pingisturnauksia säännöllisesti. Torstaisin on nuorisotyöntekijöiden järjestämiä kilpailuja. Tapahtumiin osallistuu hyvin koulun oppilaita. Nämä nuorisotyöntekijöiden järjestämät kilpailut ovat lähes joka viikko erilaisia. Pingisturnaukseen voi osallistua kirjoittamalla nimensä paperiin, joka sijaitsee pingispöytien läheltä. Kilpailujen voitosta saa yleensä palkinnon.

Aulan välinelainaamosta tekemistä kaikille

Välinelainaamo sijaitsee heti pääovien oikealla puolella. Välinelainaamosta voi lainata esimerkiksi biljardi- ja pingisvarusteet, frisbeegolf-kiekot, koripallon ja jalkapallon. Välinelainaamosta saa välineitä lainaan panttia vastaan. Pantti voi olla esimerkiksi kännykkä, reppu tai avaimet. Pantin saa takaisin, kun palauttaa lainatut välineet. Välinelainaamoon pääse pyytämällä opettajaa avaamaan oven. Pingis on suosituin lainatuista tavaroista. Biljardi on myös suosittu.

Teksti ja kuva: Lauri Hihnala, Teemu Heikkilä, Antti Martikainen

Kaunis kädenjälkemme

Elina Ikosen virkattu paita

Yaya Saraskosken neulahuovutettu taulu

Matkamme **kulttuurin** halki

Tämä on kertomus meidän luokkamme kulttuuripolusta, joka meidän osaltamme meni todella hyvin. Joitain luokkia syksyiset säät eivät suosineet. Esimerkiksi haastateltavamme, joka kävi kulttuuripolulla viikkoa aikaisemmin, kuvaili reissua myrskyisäksi, turhauttavaksi ja epämieliseksi. ”Olisi voinut jättää väliin”, hän tokaisi. Reissu ei jäänyt hänen mieleensä kovinkaan ruusuisena, vaikka se olikin ikimuistoinen.

Ensimmäinen kohde, johon saavuimme, oli Ahola. Aholassa meille kerrottiin sen historiasta ja vanhoista asukkaista. Meille kerrottiin esimerkiksi, että Ahola oli Juhani Ahon ja Venny Soldan-Brofeldtin entinen koti. Ahola oli ollut silloin yksikerroksinen, kun Ahon perhe muutti sinne. Toinen kerros rakennettiin Aholaan vasta myöhemmin.

Seuraavaksi pyöräilimme Suvirantaan. Kiersimme Suvirantaa oppaan kanssa. Hän esitteli meille yhden maalauksen sekä näytti puutarhaa. Puutarha oli iloisen näköinen, mutta mielestämme sisimmässään synkkä. Pihan keskellä oleva talo oli todella kaunis. Siinä oli punainen katto, vihreä yläkerta ulkopuolelta ja beige alakerta. Kauniit köynnöskasvit piirittivät talon kulmia, minkä vuoksi talo oli kuin sadusta. Talossa asutaan edelleenkin. Kolmantena menimme Kallio-Kuninkalaan. Opas selosti pihan historiasta

ja siitä, mitä tontilla oli ollut ennen vanhaan. Rakennukset olivat vanhoja, ja pihaakin oli muokattu paljon vuosien aikana. Meille pidettiin myöskin jonkinlainen tietovisa. Mieleen jäi erityisesti se, kun meille kerrottiin pihalla kasvatetuista omenista. Kallio-Kuninkalassa oli kuulemma jalostettu oma omenalajike. Lähtiessämme sieltä saimme jokainen halutessamme ottaa omenan, joka oli kyseistä lajiketta.

Viimeisenä saavuimme Ainolaan. Pyöräilimme sinne autotien reunaan kulkien ja hiekkateillä mutkitellen. Vihdoin päästyämme Ainolaan me kiersimme siellä pihaa ja meille kerrottiin Ainolan elämästä. Kävimme esimerkiksi Sibeliuksen haudalla ja kiersimme Aino Sibeliuksen tarkoin vaalimassa puutarhassa. Saunan kohdalla arvuuttelimme yhdessä, kuinka vesi saatiin nostettua kaivosta ihmeellisen näköisen viritelmän avulla.

Oletettavasti luokkamme suosituin kohde oli Kallio-Kuninkala, sillä moni tykkäsi, kun sieltä saimme omenat evääksi mukaan. Kukaan ei myöskään muistaaksemme valittanut mistään matkan jälkeen, joten ilmeisesti reissu oli onnistunut. Seuraavalla kerralla olisi mukavaa päästä tutustumaan rakennusten sisätiloihin!

Teksti: Minna Kujanpää, Maisa Kuivasniemi ja Brita Sjö

VALO-luokan tilkkutyötyyny

Saara Kannonmaan tilkkutyötabletit

Kuvat: Anu Kauranen

Santa Lucia!

Lucian päivää juhlistaan 13. joulukuuta, Pyhän Lucian kuolinpäivänä. Lucian päivän ideana on se, että Lucia tuo ihmisille valoa vuoden pimeimpään aikaan. Lucia on sokeiden ja näkövammaisten pyhimys. Suomessa Lucian päivänä valitaan yksi virallinen Lucia ja järjestetään kulkueita sekä juhlia. Kartanon koulussa vietetään Lucian päivää siten, että koulun oma Lucia-kulkue kiertää koulussa laulamassa. Perinteeseen kuuluu Lucia-neito, joka pitää yllään valkoisia vaatteita, punaista vyötä, kynttiläkruunua ja kädessään kynttilää. Lucia-neitoa seuraa kulkue, joka laulaa hänen kanssaan Santa Luciaa. Kulkueen jäsenet ovat pukeutuneet samoin kuin Lucia, mutta he eivät kanno päässään kynttiläkruunua. Lucia-perinne tuli Suomeen 1800-luvun lopulla Ruotsista, ja Suomen ensimmäinen Lucia valittiin Turun ruotsinkielisessä tyttökoulussa vuonna 1898. Ensimmäinen Lucia-kulkue järjestettiin Helsingissä vuonna 1930. Lucia-perinteet ovat levinneet Suomessa eniten ruotsinkielisille alueille.

Lucian haastattelu (Sara Forsström):

Miltä tuntuu olla koulun Lucia? Jännittääkö?

Olen iloinen, että minut valittiin tähän tehtävään, eikä minua oikeastaan jännitä.

Miten sinut valittiin Luciaksi?

Minut äänestettiin Luciaksi. Tuntui yllättävältä, että minut valittiin, sillä olin viime vuonnakin Luciana.

Olitko kuullut Lucia-perinteestä aiemmin?

Olin kuullut ja tiesin siitä pääpiirteittäin.

Onko päässäsi oikeita kynttilöitä?

Ei ole enkä toivoisi, että olisi, sillä haluan säästää hiukseni.

Millaisia terveisiä haluat Lucia-neitona lähettää

Kartanon koulun oppilaille?

Toivon kaikille kaikkea hyvää!

Lucia-kulkuetta johtavan Jade-opettajan haastattelu:

Mitä Kartanon koulun Lucia-perinteeseen kuuluu?

Ensin kerätään kaikki laulajat mukaan, ja harjoitukset aloitetaan marraskuussa. Käydään läpi laulut, laulukielet (ruotsi, suomi ja italia) ja aletaan harjoitella laulamista.

Onko Lucia-kulkueen järjestämisessä paljon työtä?

Ekstratyötä siinä jonkin verran on, mutta siitä minulle maksetaan. Viime vuonna tein ääninauhat, joiden avulla oppilaat voivat harjoitella myös kotona.

Mikä Lucia-kulkueen järjestämisessä on mukavinta?

Tänä vuonna oli vain vähän musiikkipainotuksen oppilaita ja mainostamalla sain heidän lisäksi muilta luokilta vapaaehtoisia laulajia.

Minkä laulun laulatte kulkieksenne?

Laulamme kappaleesta Santa Lucia yhden säkeistön suomeksi, kolme ruotsiksi ja yhden italiaksi. Italiankielinen säkeistö on minun lisäämäni, koska Lucia-neito on kotoisin Italiasta ja halusin lisätä tämän kunnioittaakseni italialaista perinnettä. Ruotsiksi laulamme, koska Lucia-perinne on kotoisin Ruotsista.

Onko Lucia-kulkueessa sattunut joskus hauskoja kommelluksia?

Joka vuosi sattuu jotain pientä, joskus on esimerkiksi menty väärään paikkaan. Viime vuonna kävelimme tyhjän opehuoneen läpi ja lauloimme, vaikka yleisöä ei ollut.

Jännittääkö opettajaa, miten Lucia ja kulkue suoriutuvat?

Jännittää. Laulan apuna, jos oppilaat ovat tippua laulusta. Luotan kyllä oppilaisiin!

Millaisia terveisiä haluat lähettää Kartanon koulun oppilaille?

Tervetuloa osallistumaan koulun juhliin laulaen, soittaen ja tanssien. Meillä on paljon upeita juhlia, ja olisi mahtavaa saada teitä osallistumaan niihin sankoin joukoin!

Teksti: Erin Kuivalainen ja Pinja Käpylä

Kartanon musikaalin synkkä tarina

Kartanon koulun musiikkipainotuksen yhdeksäsluokkalaiset esittivät jälleen kerran musikaalin. Tänä vuonna he esittivät musikaalin nimeltään ”Jako”. Sen ensi-ilta pidettiin Järvenpää-talolla keskiviikkona 1.3. ja torstaina 2.3. Kartanon koulun oppilaat kävivät katso-massa esityksen.

Musikaalin tarina kertoo kahden maailman elämästä ja kohtaamisesta. Tarinassa ylämaailmalaiset ovat sivistyneitä ja rikkaita. Alamaailmalaiset ovat köyhiä ja ulkopuolisia ihmisiä. Tarinassa seikkailee ylämaailmalainen tyttö Charlotte, joka näkee kahden maailman väliset ongelmat ja yrittää korjata ne.

Musiikinopettaja Jade Aulos järjesti musikaalia yhdessä erityisluokanopettaja Simo Ervastin kanssa. Musikaalin suunnittelu vaatii aina paljon aikaa. Aulos kertoo, että oppilaat alkoivat pohtia ideoita kesäkuussa ja suunnittelu alkoi syyskuussa. Aulos kokee, että vaikeinta musikaalin suunnittelemisessa oli saada kaikkien äänet kuuluviin. Toisaalta suunnittelua helpotti se, että kaikki musikaalin tekijät olivat lahjakkaita.

Tanssi ja musiikki nivoutuivat esityksessä kiehtovalla tavalla yhteen, tanssijana Keiti Huotari, sellossa Akseli Kaasinen, pianossa Vilho Perttilä ja kertojana Tomas Lehmussola.

Esiintyjät nauttivat musikaalikokemuksesta. Eräs esiintyjistä kommentoi musikaalin jälkeen: ”Mä tykkään tästä yhteishengestä, mikä meille on syntynyt tässä tekemisessä. On myös ollut aina hienoa nähdä yleisön reaktio.” Toista esiintyjää, Jasperia, ei jännittänyt paljoakaan, koska tämä oli toinen kerta, kun he esittivät musikaalin.

Alamaailmalaiset selvittivät välejänsä. Kuvassa Jasper Viitaila ja Vilho Perttilä.

Musikaalin taustavoimat Jade Aulos ja Simo Ervasti.

Teksti: Markus Kuikka, Matias Nikander ja Niilo Väisänen

Kuvat: Eeva Kallio

Liikuntaa loskasäässä

Perjantaina 17.2.2023 Kartanon koulun seiskaluokkalaisten oli liikuntapäivä. Liikuntapäivän oli suunniteltu olevan kiva talvipäivä Paavonpolulla. Suunnitelmissa oli paistaa makkaraa ja tehdä muita hauskoja talviaktiviteetteja kavereiden kanssa. Suunnitelmat saivat kuitenkin ikävän käänteeseen, kun ulkona sää olikin harmaa eikä lunta näkynyt. Liikuntapäivä päätettiin siirtää lukion pihalla sijaitsevalle urheilukentälle. Liikuntapäivän tilalle tuli seiskojen Kaikki polttaa kaikkia -turnaus. Taivas oli harmaa ja sää loskainen, mutta tästä huolimatta oppilaat jakoivat yleisesti ottaen pelata lanistumatta.

Perjantaiamuna seiskaluokkalaisten kokoontuivat luokanvalvojan luokkaan ja lähtivät pian matkaamaan lukiolle. Kun luokat saapuivat kentälle, heitä odotti loskainen urheilukenttä, mutta oppilaat olivat silti innoissaan turnauksesta. Pian luokille kerrottiin heidän ensimmäiset vastustajansa ja joukkueet siirtyivät pelikentille. Pelit lähtivät käyntiin, ja luokat yrittivät parhaansa mukaan pudottaa toisen luokan pelaajat. Pelaajia tippui ja kenkiä kastui. Luokkia putosi yksi kerrallaan, ja pelaajia kannustettiin

kentän reunoilla. Tuuli puhalsi, ja oppilaille tuli nopeasti kylmä, sillä säänmukainen pukeutuminen oli monelta unohtunut. Hampaat kalisivat ja maha kurni. Ensimmäisen erän pelit pelattuaan oppilaat lähtivät ruokatauolle. Märät kengät ja vaatteet ärsyttivät oppilaita, mutta pelit oli pelattava loppuun.

Pian toinen erä alkoi ja kamppailu oli vielä kovempaa. Viimeisiä pelejä vietiin, ja oppilaat reunoilla tärisivät kylmyydestä. Lopulta viimeinen pillinvihellys kävi ja oppilaat kokoontuivat takaisin luokkajoihinsa. Voittajat paljastettiin, ja turnauksen voitti liikuntaluokka eli 7B. Oppilaat palasivat koululle ja lähtivät sitten talviloman viettoon.

Haastattelimme muutamaa seitsemäsluokkalaista, jotka osallistuivat liikuntapäivään. Joidenkin mielestä liikuntapäivä oli kiva tapahtuma, mutta jotkut eivät niinkään pitäneet siitä. Nimettömänä pysyttelevä seitsemäsluokkalainen kertoo, että liikuntapäivä oli hänen mielestään mukavaa arjesta irtautumista. Muutama seitsemäsluokkalainen vaikutti turhautuneelta kertoessaan, että jotkut luokat huijasivat pelissä. Yksi myös kertoi, että sää masensi mieltä ja jonkin verran myös esti panostamasta peliin täysillä. Yleinen mielipide vaikutti kuitenkin olevan se, että liikuntapäivä oli kaikessa harmaudessaan ja loskaisuudessaan ihan mukava kokemus.

”Sää olisi voinut olla parempi, mutta pelaaminen oli kivaa.”

”En pitänyt siitä, että kastuin.”

”Pidin liikuntapäivästä, koska siellä olivat kaikki kaverini.”

Tuusulanjärven talviset liikkujat

Tuusulanjärvi on kaunis, kuuluisista taiteilijoistaan tunnettu 8 kilometriä pitkä järvi, Tuusulan ja Järvenpään välinen vesistö. Se on järvi, joka tarjoaa olosuhteidensa pohjalta paljon hauskaa puuhasteltavaa koko vuoden ympäri. Kävin tutustumassa Tuusulanjärven tarjoamiin talviliikuntamuotoihin ja yleiseen talvipäivän tunnelmaan. Saavuin hotelli Gustavelundiin ja siirryin järvelle sen rannalta yhdessä perheenjäseneni kanssa.

Gustavelundin rannalta jäälle mennessäni törmään välittömästi erilaisiin suuriin ja pieniin palveluihin esimerkiksi järven markkinoinnin ja ylläpidon muodossa. Kyseisen hotellin aulan lähetyksillä on tarjolla houkuttelevia, erilaisia lounaspöytiä. Etenkin lämpimät keitot näyttävät maistuvan monelle järveltä saapuneelle punaposkiselle liikkujalle.

Järvelle siirrytään hotellin tilojen läpi, ja ovesta ulos astuessa näky on pilvisestä päivästä huolimatta erittäin kaunis. Hieno näkymä yllättää kuitenkin monet ohikulkijat, sillä häiritsevän liukas mäki osoittautuu ongelmalliseksi rannalle laskeutuessa. Järven rannalle siirtyminen parkkipaikalta tapahtuu erittäin nopeasti, ja yhtäkkiä olenkin sitomassa luistimiani, ei niinkään aurinkoisessa, mutta muuten hienossa ilmassa järven rannalla.

Järvelle tehty jäärata koostuu kahdesta kaistasta, yhdestä molempiin suuntiin. Niitä ei ole rajattu mitenkään, joten ohituksille on tilaa. Rata kulkee järven päästä päähän eikä mutkittele matkan varrella juuri lainkaan. Jääradan viereen on ajettu hiihtolatu ja aurattu kävelyrata, joita myöten ihmiset pystyvät yhtä lailla kulkemaan järvellä. Järven jäille pääsee monesta eri rannasta, ja jäänhoitajien mukaan luistimia voi vuokrata Gustavelundin lisäksi ainakin Tervanokasta.

Jäärata on kohtuu hyvässä kunnossa luistelllessani sillä. Toki minulla on hokkarit jalassa eikä radalla paremmin toimivia pitkäteräisiä retkiluistimia. Radalla ei kykene luistelemaan edes kymmentä metriä ennen kuin viereen tupsahtaa edestä tai takaapäin reipas ulkoilija. Väkeä siis riittää. Huomaan, että pieniä lapsia on lähempänä lähtöpaikkaa, ja pidemmälle edetessä näköpiiriin tulee kovempaa ja selvästi totisemmin luistelevia ihmisiä. Nopeasti luistelevilla ihmisillä on tyypillisesti päällään rinkka sekä jonkinlaiset lasit suojaamassa silmiä erittäin kylmältä ja kovalta tuulelta.

Itse en kerkeä luistelemaan kovin pitkälle ajan puutteen vuoksi. Tuolla matkallani jäillä ehdin kuitenkin pudottamaan muutamat hikipisarat ennen hieman hävettävää kaatumistani, jossa luistimeni jää jumiin

railoon ja kaadun vatsalleni. Onneksi pienessä nolossa onnettomuudessa ei satu minua eikä ketään muutakaan. Järven jäillä on sattunut onnettomuuksia, vaikka jäänpitäjät kertovat niiden olevan harvinaisia. Onnettomuuden sattuessa jäänylläpitäjät saapuvat paikalle traktorimönkijällä ja ottavat loukkaantuneen lavalle.

Jäätä ajetaan hoitajien mukaan yötä päivää, ja siltä se näyttääkin: mönkijän ratissa oleva mies on uupunee näköinen pilkkihaalareissaan. Jäänajajan väsymyksen ymmärtää, sillä hän kertoo ajaneensa jäätä koko edellisen yön. Jäätä ajetaan kahdella koppimönkijällä, joihin on lisätty aura ajoneuvon etuosaan.

Gustavelundin rannalla on paljon muutakin puuhasteltavaa hyvänä talvipäivänä. Rannalla on laituri, joka toimii luistimien sitomispaikkana. Laiturin toisella puolella on käynnissä Tuusulan, Keravan ja Järvenpään päättäjien välinen pipojääkiekkopeli. Kentällä nähdään paljon tuttuja kasvoja tienvarsien vaalimainoksista pukeutuneena sinisiin ja valkoisiin paikallisseura KJT:n tai Suomen maajoukkueen pelipaitoihin. Peliin osallistujia on nuoresta vanhaan pappaan saakka. Peliä seuraa muutama jäältä palannut ulkoilija, ja ainakin pari pientä poikaa näyttää nauttivan ottelun seuraamisesta runsaasti. Peli on vauhdikasta ja totistakin. Etenkin nuoret osallistujat tuovat peliin lisää tempoa.

Pelikentän ohessa on tarjolla Tuusulan kunnan tarjoamaa ilmaista kuumaa mehua. Mehu näyttää maistuvan monille punaposkille, myös minulle. Mehu on erittäin maukasta ja mukavan lämpöistä viimeisessä ulkoilmassa. Pelkkä mehunkeittämisspiste tuo tunnelmaa rannalle leiskuvine liekkeineen ja nokipannuineen.

Tuusulanjärven jäät ovat olleet kovassa huudossa tänä talvena ja rikkoneet kävijämäärännätyksiä. Järvi on houkutellettu paljon erilaisia liikkujia. Tavallisten kansalaisten lisäksi järvellä on nähty monia julkisuudesta tunnettuja henkilöitä. Luistelemassa ovat käyneet muiden muassa Tasavallan Presidentti Sauli Niinistö sekä entinen jääkiekkoilija Jere Karalahti.

Teksti ja kuva: Kasper Kääpä

Kartanon luokat

Nenä johtaa Inkivääriin

Inkivääri on luokka, joka sijaitsee ensimmäisessä kerroksessa Kartanon koulun päärakennuksessa. Luokan löytää, kun astuu pääovista sisään ja lähtee oikeanpuolimmaiselle käytävälle ruokalaa kohti. Ennen ruokalaa käännyttään vasemmalle päin lasiovia, joissa lukee ”Köksä”. Lasiovien takaa paljastuu kolme luokkaa, joista Timjami on vasemmalla – siellä opettaa Satu Taskinen. Sanna Sipolan Kardemumma on keskellä, ja Inkivääriin pääsee menemällä oikeanpuolimmaisesta ovesta ja kulkemalla pienen käytävän läpi. Inkiväärissä opettaa Tiina Helminen.

Inkivääri on kotitalouden luokka, jossa on neljä pientä keittiötä, joiden nimet ovat Nauravat nakit, Kuumat perunat, Köyhät ritarit ja Herkutit. Jokaisella keittiöllä on kaksi uunia käytettävänä. Kotitalouden tunneilla leivotaan makeisia ja kokkaillaan eri kulttuurien ruokia. Inkiväärissä käytetään luokkatyöjärjestelmää, jossa oppilailla on joka tunnilla oma työ, joka tehdään tunnin lopuksi. Töitä ovat esimerkiksi imurointi ja roskienvienti. Haastattelimme Inkiväärissä opettavaa Tiina Helmistä ja näin hän vastasi:

1. Miten päädyit kotitalouden opettajaksi?

Yläasteella kannustava opettaja sai kiinnostumaan kotitalouden opiskelusta.

2. Mikä oli unelma-ammattisi lapsena?

Liikunnanopettaja.

3. Kuinka kauan olet työskennellyt tällä alalla?

15 vuotta.

4. Onko hankalaa olla kotitalouden opettaja?

Ei ollenkaan, sillä oppilaat ovat ihania, mukavia ja helppoja.

5. Miten kuvailisit itseäsi?

Olen positiivinen, huumorintajuinen, hyväntuulinen, rauhallinen ja ihan mukava ihminen.

6. Mikä on pahin onnettomuus, joka on käynyt luokassasi?

Vappuna uppoaistaessa munkkeja kuumaa rasvaa roiskui oppilaan päälle.

7. Miten kuvailisit opetustyylisi?

Opetustyylini on rento mutta sopivan vaativa.

Tässä ovat kotitalouden opettajat Tiina, Sanna ja Satu Inkivääri-luokassa.

Teksti ja kuva: Liisi Maisala ja Ella Hyväoja

Atomin sisällä koululuokassa

Elektroni on koululuokka Kartanon koulussa. Luokka sijaitsee yläkerrassa fyysiikka-kemiäkäytävällä. Luokka on pidemmällä kuin muut kemian luokat. Vastapäätä luokkaa sijaitsee kieliluokkia. Luokka on käytössä joka päivä yleensä klo 15.50 asti. Luokassa opiskellaan kemiaa, fyysiikkaa ja välillä matematiikkaa.

Luokassa on mielenkiintoinen istumajärjestys. Pulpetit on muodostettu U-muotoon, ja pulpettien takana sijaitsevat työpisteet, joissa on

työvälineitä, kuten pulloja. Siellä on myös erilaisia turvallisuusvälineitä, kuten hätäsuihku. Luokan edessä on peruskokoinen opettajanpöytä ja ovia varastoihin. Luokan opettaja Tuija Sipiä kertoi luokasta haastattelussa. Halusimme tietää, mitä opettaja ajattelee luokastansa ja sen ilmapöyristä.

”Luokka on mielestäni mukava. Olen opettanut täällä minun koko urani aikana. Mielestäni tämä on paras kemian luokka tässä koulussa!”

Positiiviset mielipiteet ovat aina hyviä. Oli kuitenkin toinen kysymys:

“Miten luokkaa voisi parantaa?”

“Välineitä tosiaan voisi olla enemmän. Luokan videotykki on heikko, eivätkä luokan takaosassa olevat oppilaat näe taulua.”

Tämä kertoo, ettei luokka ole kuitenkaan täydellinen. Viimeisessä kysymyksessä kysyttiin, mikä on luokan paras asia. Tähän kuitenkin vastattiin monilla asioilla: “Luokan varustelutaso on mahtava. Luokassa on hyvä turvallisuus. Esimerkiksi hätäsuihkut. Luokan istumajärjestys on myös mahtava, koska kaikki oppilaat näkevät minun opettavan. Luokassa on avaraa, eikä ikinä tunnu ahtaalta.”

Luokat on nimetty ovelasti. Jokainen kemianluokka on jonkin atomin osan nimi. Luokkien nimet ovat: protoni, neutroni ja elektroni.

Elektroni on atomin ulommasin osa. Tästä syystä voi ajatella, että jos menee luokan sisälle, on atomin sisällä. Luokka on tosiaan yksi parhaimmista koululuokista!

Teksti ja kuva: Nestori Peltonen, Marwan Habes, Antti Rautava

Kotoisa Toimela

Toimela sijaitsee Kartanon koulun alimmissa kerroksessa. Se sijaitsee pääovista oikealla heti varaston vieressä. Luokka on iso sekä valoisa luokan isojen ikkunoiden vuoksi. Luokassa opiskellaan historiaa, yhteiskuntaoppia, uskontoa sekä elämäntutkimustietoa, joita opettavat esimerkiksi Anita Silenius ja Saija Okker. Oppituntien välissä tukioppilaat suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa luokassa.

Luokassa on kaksi kasvia, jotka viihtyvät valoisassa luokassa. Luokan edessä on ovi varastoon. Luokan takaseinällä on historiallisia esineitä sekä julisteita. Myös luokan etuseinällä on julisteita sekä maantietoon liittyviä kartoja. Luokan etuosassa on pieni opettajanpöytä sekä tussitaulu ja älytaulu.

Meluisa käytävä

Toimela-luokassa opettava Saija Okker kertoo: "Opetan historiaa, yhteiskuntaoppia, uskontoa ja elämäntutkimustietoa." Käytävä, jonka varrella Toimela sijaitsee, on kiireinen. "Luokka on keskellä, mikä on hyvä, mutta tässä on paljon häiriötä, lapset menevät tästä syömään ja ikkunan takana tapahtuu paljon", Saija sanoo. "Luokka on iso, ja siellä mahtuu kulkemaan." Luokan älytaulu on vanha, ja siitä Saija Okker mainitsee: "Muuttaisin luokassa älytaulun paremmaksi."

Luokan nimi saattaa kuitenkin mietityttää. "Luokan nimi Toimela tulee Järvenpäässä olleesta talosta nimeltään Toimela", Saija Okker kommentoi.

Kysyimme myös Petra Viitaselta, jolla on tunti luokassa, mitkä ovat luokan hyvät ja huonot puolet: "Hyvää on tilan määrä, esillepano ja hyvä luonnonvalo. Huonona on risat tuolit." Petra Viitanen kertoo lisäksi, että muuttaisi tuolit ja älytaulun paremmiksi.

Teksti ja kuva: Lumi Tonttila ja Ulla Saralehto

Taiteentäyteinen luokka Picasso

Picasso sijaitsee Kartanon yläkoulun alakerrassa, kieliluokkien pitkän käytävän perällä, omissa eristetyissä tiloissaan (ulko-ovelta vasemmalle). Luokkaa ympäröivät erityisopetuksen luokat. Luokan vieressä sijaitsevat portaat yläkertaan. Seinillä on mitä taiteellisimpia maalauksia, jotka tuovat inspiiraatiota. Luokka on värikäs ja energinen. Siellä on varasto ja rikki mennyt televisio. Luokassa on myös paljon taidetarvikkeita, jotka sijaitsevat kaapeissa, pöydillä ja pesualtailla luokan sivuilla. Niitä on helppo hyödyntää tunneilla. Pöydät ovat luokan etuosaa päin, jossa sijaitsee vanha liitutaulu ja opettajan työpöytä. Pulpetit ovat parilliset.

Luokkatila on tilava, ja säilytystilaa riittää. Luokassa on 12 pulpettia ja 24 istumapaikkaa. Kuvataideluokkaa ei käytetä muuhun tarkoitukseen kuin taideluokkana. Luokassa on myös isot ikkunat, jotka tuovat valoa luokan sisälle. Ikkunoissa on myös isot tumman violetit verhot. Luokassa kaappien päällä on myös itsetehtyjä pienoismalleja rakennuksista. Siellä on taideteoksille kuivauskaappi opettajan pöydän takana. Opettajan pöydän takana on värikarttajulisteita, jotka näyttävät vastavärit. Useimmat luokassa olevat taideteokset ovat oppilaiden tekemiä vuosien varrelta. Luokassa on

myös yksi muita isompi maalaus, jossa on käytetty oransseja sävyjä ihmisen kuvan luomiseen.

Mielipiteitä luokasta

Haastattelimme kuvataiteen opettajaa Virpi Lehtomäki-Jäppistä. Virpi kertoi “luokan nimen tulevan taiteilijasta Pablo Picassosta.” Lehtomäki kertoi pitävänsä luokassa eniten koosta ja tilasta. Vähiten hän piti siitä, kuinka vanha luokka on. Paikat repsottavat. Lehtomäki mietti hetken ja kertoi sitten:

“Olen opettanut luokassa noin 15 vuotta.” Hän opettaa luokassa, sillä se on ainut taideluokka koko rakennuksessa.

Haastattelimme 8F-luokkalaista Nella Lehtosta. Nella kertoi pitävänsä teoksista seinillä. Lehtonen ei pitänyt siitä, miltä luokka yleisesti näyttää. Kysyimme, mitä tunteita luokka herättää, ja tähän Nella vastasi: “Luokka tuo rauhallisen tunteen.”

Luokka on saanut nimensä taiteilija Pablo Picasson nimestä. Picasso on kuuluisa taiteilija vielä kuolemansakin jälkeen.

Teksti: Ilona Angerias ja Emmi Jyske

Käsitöiden maailmaan Käspaikassa

Käspaikka on luokka Kartanon koulussa. Luokka sijaitsee ala-aulan oikealla puolella ulko-ovista katsottuna. Oppilaille luokka on tuttu tekstiilikäsityön

tunneista. Luokka on melko iso ja avara, vaikka siellä onkin vain kuusi paripulpettia. Ikkunaseinällä on ompelukonepaikkoja, ja takaosassa on ovi tarvikkeivarastoon, kaksi saumuria sekä lavuaarit ja silityspisteet. Pieni opettajanpöytä sijaitsee luokan etuosassa oppilaista päin vasemmalla. Sen vieressä on suurempi pöytä, jonka ääressä opettaja antaa ohjeita ja auttaa oppilaita. Pöydän takana on liitutaulu ja valkokangas. Ikkunoiden vastaisella seinällä on kaapit, joissa säilytetään oppilaiden keskeneräiset työt. Luokkaan viihtyisyyttä tuovat useat huonekasvit, oppilaiden tekemät valmiit työt ja värikkäät verhot.

Opettajan ja oppilaan ajatuksia luokasta

Käspaikassa opettava opettaja on Anu Kauranen, joka on opettanut tekstiilikäsitöitä Kartanon koulussa jo 26 vuotta.

“Luokassa hyviä puolia ovat luokan valoisuus, selkeä ja avara tila ja se, että olen itse saanut päättää luokan järjestyksen. Huonoja puolia taas ovat luokan kuumuus ja huono ilmanvaihto. Luokassa voisi myös tehdä suur-siivouksen”, kertoo Anu Kauranen.

“Käspaikka on avara, kotoisa ja mukava luokka. Luokassa on mukava

työskennellä, vaikka sen sijainti vaikuttaa hieman negatiivisesti työrauhaan”, luokassa opiskeleva Salla kertoo.

Teksti ja kuva: Sointu Lemmelä ja Ilona Välimäki

Kardemumman maulla kokkausmaailmaan

Kardemumman luokka on etuovesta katsoen oikealla puolella koulua ruokalan siivessä. Luokka sijaitsee siiven keskellä. Sen vasemmalla puolella on luokka Timjami ja oikealla Inkivääri. Kardemumma on yhdistynyt Inkivääriin kanssa maustekäytävän avulla.

Kardemumma on aika isokokoinen muihin kotitalousluokkiin verrattuna. Siellä on kahdeksan uunia ja kahdeksan liettä. Kardemumman perimmäisellä seinällä on paljon ikkunoita, ja etuseinällä on opettajan paikka. Opettajan paikalla on pöytä, jossa on vasemmalla puolella hana ja keskellä läppäri. Open pöydän takana on liitutaulu, ja siinä samassa on esiin vedettävä valkokangas projektoria varten. Luokan keittiöt ovat vasemmalla ja oikealla puolella, ja kummallakin puolella on neljä kokkausaluetta. Se tekee kahdeksan kokkausaluetta yhteensä. Näissä kokkausalueissa kuitenkin jaetaan tavaroita. Siellä on jokaiseen kahteen keittiöön yhden keittiön tavarat. Luokassa on neljä pöytää, ja jokaisessa pöydässä istuu yksi ryhmä, ja jokainen ryhmä käyttää kahta kokkausaluetta. Ryhmissä on yleensä kolme tai neljä henkilöä.

Tässä on opettajan työskentelyalue, mistä hän opettaa ja ohjaa luokkaa.

Näissä kuvissa ovat keittiöt ja ruokailualueet.

Kardemumma-luokassa opiskelee oppilas nimeltään Alpo Rinnekangas, ja tässä on meidän haastattelumme hänen kanssaan.

Millaista on työskennellä Kardemumma-luokassa?

“Mielestäni luokassa on viihtyisää ja työnteko on myös rentoa ja hauskaa. Myös välineet ovat hyviä, mikä on kiva, koska työnteko helpottuu.”

Mitä huonoa luokassasi mielestäsi on?

“Ainut huono asia on tilan puute ja aiemmin syksyllä tapahtunut vesivahinko, jolloin jouduimme opiskelemaan auditoriossa.”

Mitä mieltä olet luokan sijainnista?

“Luokan sijainti on mielestäni hyvä, koska se on mukavan syrjässä ja ei ole paljon häiritsijöitä.”

Teksti ja kuva: Yinka Olawale ja Samu Lyytinen

Terveysmatka Kääntöpiiriin

Kääntöpiiri on luokka, joka sijaitsee yläkerran aulaan portaiden vieressä, jotka johtavat ulos. Suurimmaksi osaksi siellä opiskellaan terveystietoa, mutta siellä pidetään myös esimerkiksi lautapelikurssi. Kääntöpiirissä on joka päivä tunteja enemmän tai vähemmän riippuen jaksosta.

Luokka on kooltaan hyvin tilava ja valoisa. Siellä on paljon isoja ikkunoita, jotka tuovat valoa. Luokassa on mukavat istumapaikat, joita on 25. Luokassa on terveystietoon liittyviä esineitä ja julisteita, esimerkiksi vitriini, jossa on aikaisemmin ollut ihmisen sisäelimiä. Opettajan pöytä on

noin kaksi metriä pitkä, ja sen ääressä opettaja työskentelee suurimman osan työpäivästään. Tunnelma luokassa on rento, mutta silti tahdikas.

Suurimmaksi osaksi Kääntöpiirissä opettaa Viivi Turunen, joka opettaa terveystietoa ja pitää tukioppilaskursseja. "Tämä on nyt minun toinen vuosi tässä luokassa", Turunen kertoo. "En pidä vinkuvista pöydistä ja siitä, että ne ovat erilaisia. Haluaisin luokkaan uudet pöydät ja tuolit, jotka olisivat samanlaisia. Mielestäni kivointa luokassa on seiniällä olevat vahvuusjulisteet, ja se on täällä erityistä. Pidän myös avarasta luokasta, koska siellä on ihanan valoisa ja tilavaa."

Moni miettii, mistä Kääntöpiirin nimi johtuu. Kartanon koulussa luokilla on nimet, jotka muistuttavat luokassa opetettavaa ainetta. Kääntöpiiri ei kuitenkaan liity terveystietoon. Turunen arvelee, että luokka on ennen ollut maantiedon luokka. Hän haluaisi vaihtaa nimen niin, että se liittyisi terveystietoon.

Pienen tutkimuksen jälkeen selviääkin, että luokka on ollut maantiedon luokka ja nimi liittyy maapalloon.

Teksti: Emilia Autio, Noemi Marjanen ja Siiri Vinkki

Psst! Tiesitkö, että koulussamme on tänä vuonna tehty myös remonttia? Niin kutsuttu "opokäytävä" luokkineen on ollut kevätlukukauden suljettuna, eli niin opot kuin kielten opettajatkin oppilaineen ovat olleet väistössä muissa luokissa. Ensi syksynä pääsemme kuitenkin näillä näkymin nauttimaan korjatuista ja uudistetuista tiloista!

Vilkaise vuosikertomus myös ensi vuonna ja saatat kuulla lisää myös näistä tällä hetkellä "kielletyissä käytävissä" sijaitsevista luokista!

Sivun kuvat: Eeva Kallio

Puukäsityö mielessä

Kevätlukukaudella kakkosluokkalaiset pääsivät käsityön tunnilla teknisen työn luokkaan hiomaan puukapuloitaan, jotka myöhemmin maalattiin. Puukäsityöluokkaan pääseminen ja siellä työskentely on ollut useammalle oppilaalle koulunkäynnin kohokohtia. Oppilaat kertoivat puukässään liittyvistä ajatuksistaan seuraavasti:

”Puukässä on kivaa. Se on paras kässä. Tykkään, että siellä hiotaan ja pääsee käyttämään vasaraa ja nauloja. Kotona mulla ei ole sellaisia.”

”Siellä on aina kiva, kun siellä saa vasaroida. Kotona ei saa, kun siellä ei ole vasaraa.”

”Siellä saa tehdä kaikkea, ja se on tosi kiva paikka.”

”Se on kivaa sen takia, että siellä voi hakata nauloja ja siellä voi hioa.”

”Se on kivaa, kun siellä voi tehdä kaikkea hiontahommia ja hakata vasaralla.”

”Se on ihan kiva tunti.”

”Se on kivaa, koska siellä esim. naulata ja tehdä omaa juttua ja hioo.”

”Puukässä on tosi kivaa.”

”Se on tylsää.”

”Se on kivaa, koska siellä on vasaroita.”

”Se on kivaa sen takia, koska siellä saa hioa.”

”Se on kivaa, tosi kivaa!”

”En ole varma puukässästä. En tiedä, mitä mieltä olen. Omasta mielestäni virkkaukset olivat kivempia.”

”Mun mielestä siellä on kivaa, kun on tehnyt sen projektin, niin sen jälkeen on ne lisätehtävät ja voi tehdä sellasen oman jutun minkä haluaa.”

”Siellä on kivaa, kun saa omia juttuja esim. naulata.”

”Välillä se on ärsyttävää ja välillä kivaa. Musta oli aika kivaa, että sain kokee, et ku mä oon hyvä piirtämään ja huono kokoamaan. Niin mä onnistuin kokoamaan pöydän. Huono puoli oli se, että vasaroin sormeen.”

”Siellä oli kivaa se, että saa rakentaa vapaasti siinä lopussa.”

”Se on ehkä siks kivaa, koska oon muutenki tehnyt just tollasia kässähommia mmm... en mä osaa sanoa, mut se on kivaa.”

”Se on kivaa, mutta aika uuvuttavaa.”

Teksti ja kuvat: Sonja Hintsala

Kirjan voi kuunnella, mutta voiton vie paperinen versio

Viime vuosina äänikirjojen suosio on kasvanut varsinkin nuorten keskuudessa. Moni pitää silti enemmän fyysisten kirjojen lukemisesta. Selvitimme, kumpi on suosituimpi Kartanon koulun seitsemäsluokkalaisten keskuudessa.

Kysyimme 57:ltä oppilaalta, kummasta he pitävät enemmän, äänikirjoista vai perinteisistä paperikirjoista. Hieman yllättäen fyysiset kirjat veivät voiton, sillä vastaajista 61 prosenttia lukee mieluummin paperikirjaa kuin kuuntelee äänikirjaa. Loput 39 prosenttia olivat äänikirjojen puolella.

Oppilaiden perusteluja vastauksiinsa:

”Pidän fyysisistä kirjoista enemmän, koska lukemiseen on helpompi keskittyä enkä halua käyttää rahojani äänikirjapalveluihin. Tiedän, että äänikirjoja saa myös ilmaiseksi kirjastosta, mutta se ei muuta mielipidettäni fyysisten kirjojen paremmuudesta. Lempikirjani on Astrid Lindgrenin Veljeni Leijonamieli.” – anonyymi seiskaluokkainen

”Pidän äänikirjoista enemmän, koska siinä samalla voi tehdä muitakin asioita ja kirjojen lukeminen on tylsää. Kirjojen lukemiseen on

muutenkin vaikea keskittyä. Lempikirjani on Suzanne Collinsin kirjoittama Nälkäpeli ja kuuntelin sen Nextory-palvelussa.” – anonyymi seiskaluokkainen

Kysyimme seiskaluokkalaisten myös äänikirjapalvelu- ja kirjasuosituksia. Eniten suosituksia äänikirjapalveluista saivat BookBeat, Nextory, Storytell ja Supla. Lisäksi jotkut suosittelivat kirjaston ilmaisia äänikirjoja. Äänikirjoja voi kuunnella ilmaiseksi myös Yle Areenassa.

Seiskaluokkalaisten kymmenen suositteluinta kirjaa tai kirjasarjaa:

1. *Nälkäpeli*, Suzanne Collins
2. *Harry Potter*, J. K. Rowling
3. *Punainen kuin veri*, Salla Simukka
4. *Nolo elämäni*, Rachel Renée Russel
5. *To All the Boys I've Loved Before*, Jenny Han
6. *Kiltin tytön murhaopas*, Holly Jackson
7. *Poika vuoren huipulla*, Madeline Miller
8. *Neropatin päiväkirjat*, Jeff Kinney
9. *Veljeni Leijonamieli*, Astrid Lindgrenin
10. Ei ole suosituksia, koska vihaan kirjoja.

Teksti ja kuva: Silja Ahola, Lotta Lyytinen,

Peppi Asikainen, Sandra Aalto

Lumikki-trilogian kirjoittaja vieraili Kartanossa

Kirjailija Salla Simukka vieraili 8E-luokalla Teamsin välityksellä 24.11.2022. Oppilaat kysyivät Simukalta kirjailijan työstä ja kertovat nyt tapaamisesta.

Miten kirjailijaksi tullaan?

Salla Simukka kertoi meille kirjailijaksi tulemisesta. Hän kertoi käyneensä ilmaisutaitolukion ja sanataidekurssin. Hän myös osallistui WSOY:n kirjoituskisaan, jossa ei päässyt palkinnoille mutta joka johti kuitenkin kirjan julkaisemiseen. Simukalla kesti kolme vuotta tehdä hänen ensimmäisen kirjansa.

Miten juonesta saa mielenkiintoisen?

Simukka kertoi kirjoitusprosessista, että hän pystyy aloittamaan mistä vaan. Joskus idea lähtee eri osista tarinaa, kuten miljööstä tai hahmosta. Simukka käyttää apuna kuvia ja henkilöhahmolueteloa. Juoni saadaan Simukan mukaan mielenkiintoiseksi yllättämällä lukija silloin, kun sitä vähiten odottaa. Jos tarina saa lukijan odottamaan jotakin, odotukset kannattaa täyttää. Riippuu kuitenkin siitä, minkä tyyppinen kirja on, että millä tavalla juoni kannattaa luoda.

Lukujen loppuun on hyvä laittaa koukku, "cliffhanger", joka pitää

lukijan kiinnostuneena. Alkuun voi laittaa vihjeen jonkin hahmon kuolemasta, kuten *Lukitut*-teoksessa on tehty.

Punainen kuin veri

Simukka sai inspiraatiota *Punainen kuin veri* -kirjaan, kun hän näki kirja-kaupan ikkunassa kirjan Grimmin veljesten sadusta. Siitä hän sai ideaksi kirjoittaa trilogian. Simukka kertoi keksineensä ensimmäisenä kirjan nimen. Hän näki mielessään kolme kuvaa. Ensimmäisessä näkyy hanki, johon leviää verta. Toisessa on pimiö, jossa riippuu verestä pestyjä seteleitä. Kolmannessa kuvassa on henkilö piilossa arkkupakastimen sisällä. Tarinan ensimmäisen version valmistumisen jälkeen Simukalla meni puoli vuotta kirjoittaa lopullinen versio ja julkaista kirja. Lumikki-sadusta hän keksi nimetä päähenkilön Lumikiksi.

Ajatuksia omista teoksista

Simukka ajattelee, että kun kirja tulee valmiiksi, se on parasta, mihin hän sillä hetkellä on pystynyt. Tärkeää on suvaitsevaisuus ja monimuotoisuus. Hän tuo niitä esille kirjoissaan. Hän kertoi, että lukijalla tarvitsee olla aika samantyyppiset arvot, jotta lukeminen on mahdollisimman mukavaa.

Rikastuuko kirjoittamalla?

Kirjailijan tulot vaihtelevat vuosittain. Alussa Simukka sai noin 2000–3000 euroa vuodessa. Hänen tulonsa ovat kasvaneet esimerkiksi, kun kirjoja on käännetty muille kielille. Lumikki-trilogiasta oli Hollywoodissa ensin tekeillä elokuva, mutta projekti on muuttunut tv-sarjan tekemiseksi. Joidenkin kirjailijoiden tulot ovat kasvaneet tuhansista miljooniin euroihin esimerkiksi elokuvatuotantojen ansiosta, joten rikastuminen on mahdollista mutta hyvin harvinaista.

Teksti: Luka Lepistö, Aapo Miettinen ja Ruska Raime

The Finnisher

HoNsUn kasvatti Lauri Markkanen, suomalaisen koripallon toivo, on varmasti kaikkien suomalaisten koripalloilijoiden tuttu, mutta miten tämänkin supertähti on syntynyt. Vuoden 2017 EM-kisojen jälkeen kaikki odottivat, mitä Lauri Markkanen tekee seuraavaksi. Nyt kun Markkanen on yksi isoimmista tähdistä NBA:ssa, tuntuu erityiseltä lukea, mistä tämä kaikki on saanut alkunsa.

Saska Saarikosken kirjoittama elämäkertateos *Lauri – läheltä ja kaukaa* (HS-kirjat, 2018) kertoo Lauri Markkasen urasta ja elämästä jyväskenläläisenä nuorena, joka pelaakin yhtäkkiä maailman parhaiden koripalloilijoiden kanssa maailman kovimmassa koripallosarjassa, NBA:ssa. Markkasen ura käydään läpi katsoen hänen yliopistopelejänsä, maajoukkuepelejänsä sekä ensimmäisten kahden kauden NBA-pelejä. Eri valmentajat ovat antaneet haastatteluja ja lausuntoja Markkasen pelityyleistä, vahvuuksista ja Lauri Markkasesta ihmisenä. Kirjassa myös kerrotaan paljon siitä, miten koko NBA-yhdistys toimii ja mitä kaikkea siihen liittyy. Kirjassa edetään aikajärjestyksessä ja kerrotaan myös Markkasen perhe-elämästä ja muista henkilökohtaisista asioista.

Jyväskenlän Michael Jordan

Lauri Markkanen on syntynyt 22. toukokuuta 1997 Vantaalla, mutta perhe on nopeasti sen jälkeen muuttanut Jyväskenlän. Koripallo on ollut vahvasti Markkasen elämässä jo lapsuudessa, sillä Markkasen isä Pekka Markkanen oli pelannut maajoukkueessa monia vuosia. Markkasen perheestä on tullut monenlaisia urheilijoita: Markkasen veli Miikka pelasi myös koripalloa, kunnes loukkaantui, ja veli Eero pelaa jalkapalloa.

Markkanen alkoi keskittymään koripalloon vasta kun oli 14-vuotias ja HoNsUn riveissä. Markkanen lisäsi harjoittelumääräänsä, kunnes loukkaantui eikä saanut urheilla moneen kuukauteen. Hän oli jo nuorena todella ylivoimainen, ja hänelle tehtiin jo 16-vuotiaana ensimmäinen tarjous Espanjan Sevillaan. Markkanen kieltäytyi tarjouksesta alaikäisyyden vuoksi eikä perhekään ollut iloinen mahdollisesta lähdöstä ulkomaille. Markkasen maajoukkueura alkoi jo alle 18 vuoden iässä, kun hän pelasi alle

18-vuotiaiden EM-kisoissa maajoukkueessa vuonna 2015.

Lukion Lauri Markkanen kävi Mäkelänrinteessä ja pelasi HBA-Märskyssä lukiovuotensa. Lukion jälkeen Markkaselle tarjottiin paikkaa yli 60 yhdysvaltalaisyliopistosta, mikä kertoo siitä, kuinka ylivoimainen hän oli Suomen kentillä. Lukioaika oli normaalia nuoruutta, mutta Markkanen on myös kertonut, ettei koskaan juo alkoholia eikä käynyt lukiossakaan missään bileissä koripallon vuoksi, mikä kertoo siitä, kuinka tosissaan ja motivoitunut hän on aina ollut.

Perhe kertoo kirjassa, että Markkanen trenasi koko ajan tulakseen paremmaksi. Vanhemmat veivät poikaa aamulla kuudelta aamutreeneihin ja saattoivat hakea vasta illalla kello 20 hänet kotiin. Markkanen on myös itse sanonut, että hänen veljensä ovat auttaneet häntä kehittymään, sillä hän on aina kilpaillut ja harjoitellut veljiensä kanssa todella kovasti. Perhe on myös aina ollut hänen suurimpia fanejaan, tukenut ja neuvonut aina kun vain on voinut, ja Markkanen sanoo itse, ettei olisi koskaan päässyt näin pitkälle ilman perhettänsä.

Villikissana Arizonassa

Lukion jälkeen Markkanen lähti Arizonaan Tucsonin kaupunkiin yliopistoon. Markkanen valitsi Arizonan, sillä se on todella hyvä yliopisto ja pärjää hyvin sarjoissa. Markkanen myös uskoi saavansa hyvää valmennusta Arizonassa, sillä samaa yliopistoa ovat käyneet myös monet muut tähtipelaajat, kuten yksi NBA:n historian parhaimmista heittäjistä, Steve Kerr.

Ulkomaille ja yliopistoon meneminen oli iso muutos, ja vei hetken totutella arkeen siellä. Markkanen oli tottunut siihen, että sai esimerkiksi suomalaista kotiruokaa, mihin Yhdysvalloissa ei ollut mahdollisuutta. Asuntola oli pieni, eikä huoneeseen mahtunut edes työpöytää, ja läksyt piti tehdä maaten sängyssä. Huoneen seinällä hänellä oli Suomen lippu sekä Kobe Bryantin juliste. Tulokaskautta helpotti kuitenkin se, että isä muutti hänen kanssaan Yhdysvaltoihin kauden alkaessa. Markkanen kertoo saaneensa isältään niin paljon rakkautta ja turvaa, että se auttoi suuresti pääsemään alkuun yliopistossa.

Kun koripallokausi alkoi ja Markkanen pelasi ensimmäistä

kertaa Arizona Wildcats -paita päällä, ihmiset rakastuivat heti. Markkasen pelityyli ja nöyryys saivat kaikki fanit, valmentajat ja joukkuekaverit puolelleen. Markkanen on aina ollut todella hyväkäyttöinen ja kaikille mukava, mikä on yksi joukkueurheilijan tärkeimpiä ominaisuuksia. Monet NBA-joukkueet kiinnostuivat Markkasesta heti, sillä hän aloitti kauden vahvasti ja pelasi todella hyvin.

Nuori härkä

Yliopiston jälkeen Markkanen aloitti pelaamisen joukkueessa nimeltä Chicago Bulls. Markkanen oli tyytyväinen tilanteeseen, sillä Bullsissa ei ollut ketään erityisen ylivoimaista NBA-supertähteä. Supertähdet voivat olla uran kehittymisen tiellä, sillä he vievät peliaikaa, eikä joukkueessa keskitytä silloin niin hyvin uusiin pelaajiin vaan yritetään pitää supertähdet joukkueessa, jotta he johdattaisivat joukkueen mestaruuteen.

Markkanen alkoi pelaamaan NBA:n kesäliigaa Bulls'n riveissä ja pelasi todella hyvin. Juuri ennen kuin kausi alkoi, hänet valittiin aloitusviisikkoon, mikä on NBA:ssa isompi juttu kuin muualla maailmassa. Lauri teki heti ensimmäisessä pelissään 17 pistettä ja seuraavassa pelissä jo tupla-tuplan. Se tarkoittaa, että yhden pelaajan kaikissa positiivisissa tilastoissa on yhden pelin aikana kahdessa kohdassa kaksinumeroinen luku, Laurin tilanteessa pisteissä ja levypalloissa. Tosin monet hyvät pelaajat tekevät niitä joka peleissä, eikä se ole niin ihmeellinen juttu NBA:ssa. Chicagolla ei alkanut kausi hirveän hyvin, vaan aika pitkälti tulokset olivat tappion puolella. Markkanen on ihmeellinen pelaaja, sillä niin kuin kirjan nimikin kertoo, hän on hyvä heittämään läheltä ja kaukaa. Pitkiä pelaajia, jotka ovat suuri uhka kaaren takaa, ei löydä joka päivä, ja Chicagon päävalmentaja Fred Hoilberg on puhunut Markkasesta "aarteena".

NBA-vaimon näkemyksiä

Lauri Markkanen tapasi nykyisen vaimonsa, Verna Ahon, jo yläasteikäisenä, ja he rakastuivat aivan silmänräpäyksessä. He menivät naimisiin vuonna 2017 ja saivat ensimmäisen lapsensa vuonna 2018. Aho on avautunut kirjassa hankaluuksista, joita tulee, kun mies ja lapsen isä käy joka päivä treeneissä ja kaikki aika menee melkein harjoitteluun.

Markkasella saisi mielestään olla vähän enemmän vapaa-aikaa

viettää lapsensa ja vaimonsa kanssa kotona. Hän myös kertoo, että lapsi menee aina uran edelle, ja yrittää olla kotona niin paljon kuin mahdollista. Kotona ollessaan Markkanen on sanonut nauttivansa jokaisesta hetkestä niin paljon kun pystyy.

Ahon mukaan on oikeasti aika hankalaa kasvattaa lapsia välillä yksin. Aho nauttii lasten kanssa olemisesta ja ulkoilusta, mutta välillä tulee seinä vastaan ja tarvitsee toisen osapuolen tukea ja apua myös asiassa. Toki puoliso on myös joka päivä kotona ja auttaa, mutta välillä saattaa tulla todella pitkiä pelireissuja, jolloin Markkanen on paljon poissa. Aho silti muistuttaa, ettei missään nimessä halua asettua Markkasen unelmien tai uran eteen, vaan aikoo aina kannustaa ja tukea häntä. Alkuvaiheessa "NBA-vaimon" rooli oli kuitenkin Aholle liikaa, koska hän on tottunut asumaan Suomessa, missä kukaan ei tunne tai uskalla tulla juttelemaan, vaikka tunnistaisikin. Nyt hänestäkin oli tullut jonkinlainen julkkis.

Aho myös kertoo kirjassa Markkasen pelipäiväruutiineista ja lempijutuista vapaa-ajalla. Markkanen tykkäsi kuulemma jo pienenä frisbeegolfista ja on kolunnut kaikki mahdolliset radat läpi. Golfin peluu joukkuekavereiden kanssa innostaa myös.

Teksti: Iida Ketomaa

Lähde: Saarikoski, Saska (2018): Lauri – läheltä ja kaukaa. Helsinki: HS-kirjat.

Iida Ketomaan haastattelu

Artikkelin kirjoittaja Iida Ketomaa käy liikuntapainotteista luokkaa

Kartanossa.

Millä tavalla liikuntaluokka eroaa tavallisesta luokasta?

"Liikuntaluokalla kaikkia yhdistää liikunnallisuus ja on samanhenkisiä ihmisiä. Kaikki ovat myös kilpailuhenkisiä. Meillä on osa valinnaisista liikuntaa, ja muita taito- ja taideaineita on vähemmän."

Mitä hyötyä liikuntaluokasta on ollut?

"Se on tukenut urheilua koulunkäynnin ohella ja mahdollisuuksia menestyä omassa lajissa."

Mikä on ollut parasta liikuntaluokalla?

"On ollut helpompi löytää kavereita, kun kaikkia yhdistää urheilu."

Teksti: Roosa Laurinen

Mediakerho

Syyslukukaudella alakoululla halukkaat pääsivät kerran viikossa osallistumaan mediakerhoon. Kerhossa tutustuttiin yhdessä erilaisiin median sisältöihin ja tehtiin omia pieniä mediajuttuja. Kerhossa valmistui mm. erilaisia mainoksia koulun tapahtumiin, julisteita, lautapelejä ja lyhyitä elokuvia. Myös seuraava haastattelu valmistui mediakerhossa.

Seiskojen haastattelu

Syksyllä mediakerhossa tehtiin haastattelukysymyksiä seiskoille, ja seikat vastasivat niihin keväällä. Kysymykset oli helppo keksiä ja vastauksia on ollut kiva lukea. Kokosimme juttuun haastattelujen parhaat palat. Lue juttu, jos sinua kiinnostaa seiskojen haastattelut.

Mitä tunteja seiskoilla on?

- Aika sama juttu kuin ennenkin paitsi ympäristöoppi on hajotettu biologiaan, kemiaan, fysiikkaan ja maantietoon.
- Ihan oppitunteja.
- Seiskalla on myös köksää.

Saatteko käyttää välkällä puhelimia?

- Kyllä saadaan. Puhelimien käyttö on sallittua vain välkällä, mutta tunnilla se on kiellettyä.

Kuinka monta tuntia pisin päivä kestää?

- Pisin päivä kestää kahdeksasta neljään eli kahdeksan tuntia, vaikka oppitunteja on vain kuusi.

Kuinka monta tuntia lyhyin päivä kestää?

- Lyhyin päivä on kolme tuntia oppimiseen, ja yksi tunti tulee välistä.

Saatteko te käydä kaupassa ruokailun sijasta?

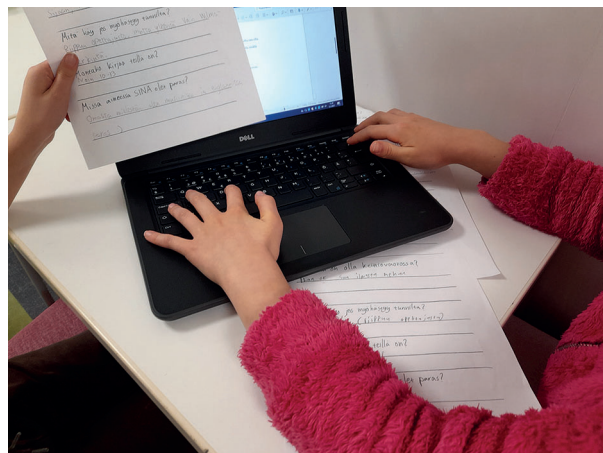
- Ei saada, mutta jotkut silti karkaavat kauppaan.

Saatteko te olla sisällä välitunneilla?

- Meillä on yksi pakollinen ulkoviikotunti, mutta kaikilla muilla saa olla.
- Kyllä, paitsi 9.15–9.30 on aina ulkoviikotunti, jolloin ei saa olla sisällä.

Tuleeko yläkoulussa rakkaussuhteita?

- Joillakin, se ei yleensä kestä kuitenkaan kauhean kauan.

- Kavereillani on rakkaussuhteita, mutta kaikilla on oma kokemus.

- Varmasti joillekin, mutta itseäni ei kiinnosta.

- Selvitä ite.

Millaista on olla keittiövuorossa?

- Ihan ok. Saa ilmaista mehua.

- Työ on helppoa ja on kiva päästä aikaisin koulusta.

- Siellä oli kiva olla. Aluksi joutui vähän odottamaan.

- Itse tykkäsin astioiden siirtelystä koulupäivän sijaan, mutta kaikilla on oma mielipide.

Mitä käy, jos myöhästyy tunnilta?

- Riippuu opettajasta, mutta yleensä vain Wilma-merkintä.

- Silloin vaan pitää tulla tunnille myöhässä ja pyytää anteeksi, eikä se ole maailmanloppu.

Montako kirjaa teillä on?

- Noin 15, mutta kirjojen määrä vaihtuu jaksojen vaihteessa.

- Joka aineesta yksi ja vihko, paitsi kielissä on teksti- ja tehtäväkirja erikseen.

Oli todella hauskaa kuulla seiskojen ajatuksia ja mielipiteitä. Oli kivaa ja kiinnostavaa saada tietää, millaista on olla seiskaluokalla. Kiitokset kaikille haastatteluun osallistuneille ja jutun lukijoille ja todella hyvää kesälomaa!

Terveisin 4B-luokan mediakerholaiset

Alma ja Aini

Kartanon vuosi

Nyt ollaan jo lähellä loppua, mutta pysähdytään vielä tarkastelemaan Kartanon vuotta.

Tälle sivulle ja vuosikertomuksen kansiin on kerätty erilaisia tapauksia vuoden varrelta. Kuten huomaat, koulussamme tapahtuu opiskelun ohella kaikenlaista!

Vuosikertomuksen tekijät kiittävät tapahtumarikkaasta vuodesta sekä kaikista kuvista ja teksteistä,

joita meille lahjoitettiin vuosikertomusta varten.

Hyvää ja rentouttavaa kesää!

Kansien ja tämän sivun kuvat: Eeva Kallio, Noora Kukkonen, Mira Leinonen, Virpi Lehtomäki-Jäppinen, Maiju Luukka, Jade Aulos ja Sonja Hintsala

